

PHÊ BÌNH TÁC PHẨM VĂN HỌC NGHỆ THUẬT TRÊN BÁO CHÍ – MỘT SỐ BIỆN PHÁP NHÀM NÂNG CAO NĂNG LỰC VIẾT BÀI CHO SINH VIÊN NGÀNH BÁO

Vũ Thị Phương*
Trường Đại học Khoa học – ĐH Thái Nguyên

TÓM TẮT

Nghề làm báo có quy luật đào thải khắc nghiệt: Bạn chỉ có thể chứng minh bản thân bằng tác phẩm và tác phẩm báo chí chỉ có được khi bạn tự thân lao động nghiêm túc, miệt mài. Thực tế cho thấy những sinh viên chịu khó luyện viết bài ngay từ khi còn ngồi ghế nhà trường thì có thể đáp ứng tốt yêu cầu chuyên môn của hơn hẳn những sinh viên thiếu năng động.

Với mong muốn truyền thêm ngọn lửa yêu nghề tới sinh viên, đồng thời nhằm góp phần nâng cao chất lượng bài viết phê bình tác phẩm văn học nghệ thuật trên báo chí, bài báo này đề cập tới một số biện pháp cho sinh viên khi học môn học này ở trường Đại học Khoa học, Đại học Thái Nguyên.

Từ khóa: Phê bình văn học, truyền thông, văn học nghệ thuật, viết bài, báo chí.

NỘI DUNG

Nếu ai đã từng làm báo đều có thể nhận thấy một điều, văn học-nghệ thuật cũng như nông nghiệp, công nghiệp, y tế, quân đội, công an... đều là những đối tượng cần được phản ánh đầy đủ trên mặt báo. Hầu hết các báo như báo Đảng, báo ngành, báo hội... đều có các chuyên mục, chuyên trang, phụ trương hoặc các số báo đặc biệt về văn học-nghệ thuật. Đó là món ăn tinh thần không thể thiếu trong đời sống hiện nay.

Tác phẩm văn học và tác phẩm báo chí đều là sản phẩm tinh thần của con người, do bộ óc của con người sáng tạo ra, thuộc bộ phận thượng tầng kiến trúc (người viết phải đi vào cuộc sống, tâm minh trong cuộc sống) và cả hai loại tác phẩm đều dùng ngôn ngữ để phản ánh hiện thực khách quan. Những đặc điểm giống nhau đó khiến lâu nay không ít người ngộ nhận tác phẩm văn học giống tác phẩm báo chí. Không hẳn vậy. Văn học phản ánh hiện thực bằng hình tượng nhưng báo chí phản ánh hiện thực bằng sự kiện. Sự kiện mà báo chí quan tâm là những vấn đề này sinh hàng ngày trong đời sống xã hội, nó liên quan và ảnh hưởng trực tiếp đến sinh hoạt của con người. Tác phẩm báo chí là xuất bản phẩm mang tính định kỳ còn tác phẩm văn học xuất

bản phụ thuộc nhiều vào yếu tố chủ quan của nhà văn, nhà thơ.

Hiện nay, trên báo chí Việt Nam, phê bình (một thể loại thuộc nhóm báo chí chính luận-nghệ thuật) đang giữ vị trí “xứng đáng” trong việc tuyên truyền và phổ biến các tác phẩm khoa học, chính trị-xã hội và văn học-nghệ thuật. Loại bài này không xuất hiện thường xuyên như các thể loại báo chí khác. Tuy thuộc vào mục đích hoạt động của mỗi cơ quan báo chí, bài phê bình sẽ xuất hiện khi cần thiết phải giới thiệu về một tác phẩm mới nào đó; khi có những quan điểm, ý kiến trái chiều về một tác phẩm hay một hiện tượng văn học-nghệ thuật.

Phê bình gồm có *phê bình hàn lâm* (còn gọi là phê bình chuyên nghiệp, là phê bình lối lí thuyết khoa học làm nền móng, có sự thẩm định, bình giá mang tính khoa học và nghệ thuật sâu sắc); *phê bình nghệ sĩ* (lấy cảm hứng sáng tạo nghệ thuật làm gốc) và *phê bình truyền thông* (còn gọi là phê bình báo chí). Tuy nhiên, không có sự phân biệt rạch ròi về các loại phê bình. Việc phân ra ba loại phê bình nêu trên chỉ mang ý nghĩa tương đối. Phê bình báo chí là diễn đàn thể chế về bạn đọc. Ta dễ dàng gặp bất cứ trên một tờ nguyệt san, tuần báo, thậm chí là nhật báo để có thể đọc một bài phê bình mang tính điểm sách, bài giới thiệu tác giả tác phẩm, bình giá, tiêu

* Tel: 0912 716807, Email: phuongvi.mue@gmail.com

luận sách hoặc tổ chức những cuộc tranh luận trên báo chí. Cho đến nay, chưa có công trình nào nghiên cứu về việc nâng cao năng lực viết bài thuộc thể loại phê bình tác phẩm văn học nghệ thuật (trên báo chí) cho sinh viên trường Đại học Khoa học, Đại học Thái Nguyên.

HIỆN TRẠNG CÔNG TÁC PHÊ BÌNH TÁC PHẨM VĂN HỌC NGHỆ THUẬT TRÊN BÁO CHÍ

Phê bình tác phẩm văn học nghệ thuật trên báo chí là học phần gồm 02 tín chỉ, giúp sinh viên hiểu được vai trò, cách thức tổ chức và vị trí của trang văn hóa văn nghệ trong tương quan với các nội dung khác của báo in. Đồng thời nắm được các nguyên tắc cơ bản trong việc xây dựng các tác phẩm báo chí dành riêng cho lĩnh vực văn hóa văn nghệ. Môn học cũng giúp sinh viên có kỹ năng xây dựng và tổ chức một sản phẩm truyền thông, một bài báo trọn vẹn cả về nội dung và hình thức mang tính đặc thù: bài giới thiệu và bài viết phê bình tác phẩm văn học nghệ thuật trên báo chí. Hiện nay, với học phần này, sinh viên chủ yếu tự đọc và nghiên cứu trước tài liệu ở nhà. Sau đó, nghe giáo viên giảng về cách thức phê bình theo từng đặc trưng thể loại, sinh viên thảo luận, thực hành luyện viết bài trên lớp, thực hiện bài kiểm tra giữa kỳ và thi cuối kỳ. Qua quá trình hướng dẫn sinh viên thảo luận, thực hành luyện viết bài phê bình trên các thể loại, chúng tôi nhận thấy một số vấn đề sau:

- Một số sinh viên chưa tự giác chuẩn bị và nghiên ngẫm bài trước khi đến lớp nên còn lúng túng khi tiếp xúc với môn học.
- Sinh viên chưa chủ động nghiên cứu những bài viết, tài liệu tham khảo giáo viên đã cung cấp dẫn đến việc khi tiến hành viết bài đã chấp nốt bừa các phần, văn phong lộn xộn.

Nhiều sinh viên không vận dụng được những kiến thức lý thuyết vào trong quá trình thực hành.

- Các em còn tỏ ra bối rối vì chưa đọc nhiều, nhớ nhiều tới những bài thơ, truyện ngắn, tiểu thuyết đặc sắc.

Theo kết quả điều tra của chúng tôi cho 78 sinh viên lớp Cử nhân Báo chí K10, có tới 32% sinh viên không thể tự mình viết được một bài phê bình (giới thiệu sách, bình thơ,...) đạt chất lượng.

Kết quả điều kiểm tra giữa kỳ và thi cuối học kỳ:

Có nhiều yếu tố dẫn tới kết quả trên, song theo chúng tôi, một trong những nguyên nhân là do sinh viên trong quá trình học tập chưa thực sự hiểu về môn học, chưa có kỹ năng và phương pháp học đúng đắn. Vậy, để nâng cao năng lực viết bài phê bình tác phẩm văn học, sinh viên ngành báo cần có cách viết như thế nào?

MỘT SỐ BIỆN PHÁP NHẰM NÂNG CAO NĂNG LỰC VIẾT BÀI CHO SINH VIÊN NGÀNH BÁO

Phê bình dựa trên đặc trưng thể loại

Lĩnh vực văn học nghệ thuật không chỉ yêu cầu kiến thức nền tảng, mà còn có yếu tố rất quan trọng là cảm thụ tâm hồn, biết rộng, hiểu sâu để chạm tới các vấn đề văn học nghệ thuật. Phê bình văn nghệ trên báo chí là một thể loại rất gần với phê bình văn nghệ chuyên biệt. Đối tượng của thể loại này là các tác phẩm văn nghệ mới có tính thời sự, đang thu hút sự quan tâm của dư luận hoặc được phổ biến, quảng bá rộng rãi.

Trong quá trình tìm hiểu tác phẩm, do chịu sự chi phối của những quan điểm, tư tưởng, mĩ học khác nhau, việc cảm nhận nội dung của tác phẩm cũng đi theo những chiều hướng khác nhau. Một điều thường thấy trong nghiên cứu và phân tích văn học là việc tách tác phẩm ra khỏi hệ thống thể loại, thì dù viết theo quan điểm nào vẫn có thể dẫn tới những nhận định, đánh giá ít, nhiều mang tính cục bộ. Bởi lẽ, một bài phê bình văn học có giá trị trên báo hẳn nhiên là sản phẩm độc đáo của "một cá tính sáng tạo".

Phê bình tác phẩm văn học theo thể loại gồm có 5 loại. *Phê bình thơ* - hình thức nghệ thuật dùng ngôn từ làm chất liệu tạo nên hình ảnh và có tính thẩm mỹ. Phê bình thơ dựa vào nội

tâm, tinh cảm của nhân vật trữ tình thông qua hệ thống ngôn từ và hình ảnh. Phê bình thơ đi sâu vào nội hàm cảm xúc, nó không phải thúc nhận mà là cảm nhận. Đôi khi chỉ cần cảm nhận được cái hay, phát hiện ra giọng điệu riêng, phong cách đặc sắc riêng của mỗi nhà thơ. Nếu một bài thơ không có giọng điệu thì bài thơ đó không có giá trị, cũng như một bài hát, phải có giọng điệu mới đi sâu vào lòng người. Binh thơ không phân tích kỹ lưỡng bởi người đọc thơ không cần hiểu rõ về thơ mà xem những điểm nổi bật để toát lên thật uyên chuyền, sâu sắc nhưng không phải sáo rỗng; *Phê bình ký* - loại hình văn học tái hiện cuộc sống qua sự ghi chép, miêu tả người thật việc thật, có tính chất thời sự, trung thành với hiện thực tới mức cao nhất. Kí gồm nhiều thể: bút kí, kí sự, phóng sự, tùy bút, hồi kí. Kí là không hư cấu. Sự việc trong kí phải xác thực hoàn toàn. Nhân vật kí phải đúng tên, đúng người, có thật; *Phê bình tán văn* - một loại văn xuôi ngắn gọn, hàm xúc, có thể kết hợp những yếu tố trữ tình, tự sự, nghị luận, miêu tả phong cách, khắc họa nhân vật (khoảng 500 từ đến 2000 từ). Tán văn tái hiện được nét chính của các hiện tượng giàu ý nghĩa xã hội, bộc lộ trực tiếp tinh cảm, ý nghĩ mang đậm bản sắc cá tính của tác giả; *Phê bình tiểu thuyết* - một tác phẩm tự sự cỡ lớn có khả năng phản ánh hiện thực đời sống, không giới hạn không gian và thời gian. Tiểu thuyết có thể phản ánh số phận của nhiều cuộc đời, những bức tranh phong tục, đạo đức xã hội, miêu tả các điều kiện sinh hoạt giai cấp, tái hiện nhiều tinh cách đa dạng. Nhân vật tiểu thuyết là "con người ném trái", tư duy, chịu khổ đau, dấn vặt của cuộc đời. Tiểu thuyết miêu tả nhân vật như con người đang biến đổi trong hoàn cảnh; *Phê bình truyện ngắn* - hình thức văn xuôi tự sự cỡ nhỏ, được xây dựng và triển khai trên một tình huống nghệ thuật nhất định bằng ngôn từ nghệ thuật. Truyện ngắn thường hướng tới việc khắc họa một hiện tượng, phát hiện một nét bản chất trong quan hệ nhân sinh hay đời sống tâm hồn con người.

Nếu mỗi nhân vật của tiểu thuyết là một thế giới thì nhân vật của truyện ngắn là mảnh nhỏ của thế giới ấy. Phê bình truyện ngắn cần dựa vào tình huống truyện, cốt truyện, nhân vật, giọng điệu và phong cách của nhà văn.

Viết phê bình, giới thiệu sách cũng là một "lao động gian khổ", nó đòi hỏi phương pháp, kỹ năng và thao tác có hiệu quả. Không có công thức hay khuôn mẫu nào để viết một bài phê bình ngoài niềm say mê nghiên cứu và lao vào cày xới địa hạt này. Bởi phê bình có tính năng động, linh hoạt. Phê bình là vén lên những cái hay và chưa hay chứ không phải chỉ ra nó đúng hay sai.

Chú ý đến tính thời sự

Phê bình truyền thông khác với phê bình hàn lâm là tính thời sự, là cái mới của đời sống văn nghệ nhìn từ góc độ báo chí. Hơn nữa, đặc điểm của báo chí là phải chú ý đến tính thời sự, mang hơi thở của đời sống văn hóa-tinh thần xã hội, cho nên khi lựa chọn tác phẩm để viết bài phê bình về nó, người viết cần xem xét đến ý nghĩa thời sự của nó. Khi chọn tác phẩm viết bài phê bình hay giới thiệu cho công chúng của báo, cần tính đến nhiệm vụ tuyên truyền giáo dục của báo, mối quan tâm của độc giả của tờ báo đó. Cần đảm bảo tính khoa học là phải đưa đến người đọc một lượng thông tin, một cái nhìn tổng quan nhất.

Phê bình văn học trên báo chí không chỉ có nhiệm vụ thông tin văn nghệ mà còn có chức năng trợ giúp cho độc giả trong quá trình tiếp nhận, cảm thụ và thưởng thức tác phẩm. Người viết phê bình trên báo chí, do vậy, không thể dừng lại ở thông tin hình thức mà phải cố gắng nắm bắt giá trị tác phẩm; phát hiện sớm những cái hay, cái đẹp về nội dung và hình thức của tác phẩm nghệ thuật. Phê bình báo chí có thể là công cụ tác động trực tiếp đến tư tưởng của công chúng đương thời để người dân có thể được thông tin và thưởng thức những tác phẩm văn học mới. Phê bình báo chí có nhiệm vụ truyền tải thông điệp và định hướng dư luận hiếu dung và quan tâm đúng vấn đề văn học đang bàn luận.

Trong tình hình báo chí đang rộng mở và có nhiều xu hướng như hôm nay, chúng ta cần “điểm huyệt” cho trung, cầm cập nhật thông tin đúng như bản chất của nhà báo “trong đầu nhà báo luôn đầy ắp thông tin”. Sinh viên cần thường xuyên bám sát thực tiễn tình hình sáng tác của các nhà văn tại tinh nhà, tích cực tìm đến các tác phẩm mới để viết phê bình. Tìm các án phẩm chuyên đăng tải các nghiên cứu và lí luận phê bình (như án phẩm *Lí luận phê bình văn học nghệ thuật* của Hội đồng lí luận, phê bình, văn học, nghệ thuật trung ương...). Báo văn nghệ của các tinh, chuyên mục “Văn nghệ cuối tuần” trên một số báo, chuyên mục “Mỗi ngày một cuốn sách” trên Đài truyền hình,...). Nên chăng cần phải có hiểu biết về lí luận văn chương dù chỉ là những bài viết, bài phê bình truyền thông để tránh được những sáo rỗng.

Kết hợp hai yếu tố tư tưởng và thẩm mĩ

Một yêu cầu rất quan trọng đối với người viết bài phê bình là phải hiểu được ý đồ của tác giả, biết lí giải vấn đề, tình tiết trong tác phẩm một cách sâu sắc, biết thể hiện bài viết bằng ngôn ngữ sinh động của báo chí. Một bài phê bình tốt là bài có khả năng thuyết phục độc giả bởi trí tuệ tư duy logic và cảm xúc thẩm mỹ. Nói cách khác, sự kết hợp hai yếu tố tư tưởng và thẩm mĩ là những tiêu chuẩn cơ bản của bài phê bình về các tác phẩm văn học-nghệ thuật. Đó cũng là điều kiện cần thiết để tác phẩm được công chúng đón tiếp nồng nhiệt.

Phe bình văn học là phân tích, bình giá giá trị tư tưởng nghệ thuật của tác phẩm văn học. Phe bình mang lưỡng tính, vừa có nền móng khoa học, vừa có cảm hứng nghệ thuật. Để giúp công chúng nhận thức sâu sắc về một tác phẩm văn nghệ, người viết không chỉ nắm được cái “thần” của tác phẩm mà còn cần có cảm xúc, sự rung động thật sự trước tác phẩm đó. Lấy tư liệu và cảm thụ về văn học nghệ thuật bằng con tim và trí óc, có như thế mới “cảm hóa” được người đọc. Viết mà không đủ câu chữ để diễn đạt những cảm nhận từ gan ruột của mình thì chỉ là bài thiên về liệt kê tên

tác phẩm. Không nên nặng nề về bình bằng cảm tính mang màu sắc chủ quan. Không nên chỉ cần thấy nội dung không sai phạm, nghệ thuật dùng từ bay bông nghe “lọt tai” thì sẽ được đăng tải và sử dụng trên báo.

Bài phê bình trên báo chí phải bộc lộ kinh nghiệm thẩm mĩ, kinh nghiệm sống chủ quan của người viết trước đối tượng văn bản văn học, đồng thời khẳng định rạch ròi được giá trị tư tưởng của nhà phê bình giữa cái hợp lí và bất hợp lí, giữa chỗ hay và chưa hay. Nền tảng của bài phê bình chính là phân phân tích, do vậy, nó cần phải đầy đủ, đa diện và khách quan. Người viết bài phê bình cần phải nhận ra được cái mới trong tác phẩm đang được phân tích và coi như là tâm điểm của bài báo, để tất cả các ý tưởng, ý kiến của tác giả đều xoay quanh và xoáy vào đó, làm nổi bật nó lên.

Học hỏi từ các nhà chuyên môn

Báo chí là một trong các ngành học được nhiều các bạn trẻ lựa chọn vì tính năng động, được trải nghiệm, di chuyển và tiếp xúc nhiều. Việc gặp gỡ các tác giả có những tác phẩm mới, đặc sắc ít nhiều sẽ giúp này ra nhiều hướng tiếp cận mới, hiểu suy nghĩ mà tác giả gửi gắm trong tác phẩm. Điều đó góp phần loại bỏ được tính nhút nhát, ngại tiếp xúc, ngại đứng trước đám đông của một số sinh viên.

Để viết được những bài phê bình thực sự có chất lượng tốt, sinh viên nên học hỏi từ các nhà chuyên môn. Nếu như trình độ viết phê bình còn non kém “không am hiểu văn học nghệ thuật”, người viết có thể cộng tác với các chuyên gia- người có những bài phê bình lí luận chuyên môn cao (bởi họ được đào tạo trong các trường đại học về khoa học xã hội, về nghệ thuật; họ có trình độ và khả năng mẫn cảm với văn chương sâu sắc; họ có điều kiện thường xuyên tiếp xúc với tác phẩm văn học nghệ thuật, có mối quan hệ gắn bó với các văn nghệ sĩ trong ngành,...). Sinh viên luyện viết bài trên cơ sở đọc và học cách viết từ những bài báo phê bình xuất sắc nhất, để rút ra những bài học kinh nghiệm trên bài viết của chính mình. Phải có sự đầu tư, nghiên cứu

suy ngẫm, so sánh và định vị thông tin cuốn sách hay tác phẩm trong bối cảnh lịch sử của nó. Điều đó giúp cho sinh viên có cơ sở khoa học và phương pháp luận vững chắc trong tư duy phê bình nghệ thuật chứ hoàn toàn không phải là sự bắt chước một cách máy móc. Một kinh nghiệm muôn đời của người xưa để lại là “dù đi, dù bay thì vẫn phải bắt đầu từ mặt đất”. Mọi chuyện đều phải có quy trình. Trong khoa học và văn chương nghệ thuật hiếm có những con đường tắt.

Có thời gian dài thường xuyên theo dõi văn học nghệ thuật sẽ tôi luyện cách viết tốt hơn. Học qua sách vở, qua những người đi trước là hoàn toàn thiết yếu. Nhưng không phải ai cứ có học, có đọc và có viết là trở thành người phê bình. Tự tin thái quá vào bản thân sẽ dễ để phản chất chuyên môn bộc lộ một cách non yếu, thậm chí là nồng nỗi, nước đôi trong các tác phẩm nửa vời.

Tự biên tập lại nhiều lần

Nghề làm báo nói như các bạn trẻ là nghề “hại não”, khi phải đối mặt với những khó khăn cần phải vượt qua, nhiều sinh viên thường tỏ ra “lực bất tòng tâm”, thiếu ý chí, ngại khó, bỏ dở công việc và không thực hiện đến cùng. Bản viết lần đầu chắc chắn còn nhiều “vụng dại” so với bản viết lần 3, 4. Kỹ năng và sự thành thục trong cách bình giá về tác phẩm, một năng lực diễn đạt bằng ngôn ngữ viết lôi cuốn người đọc phải chẳng rất cần đến việc người viết tự đọc lại nhiều lần và sửa chữa bởi “khô luyện sẽ thành tài, miệt mài sẽ thành giỏi”.

Người viết cũng cần chú ý đến dung lượng các bài phê bình trên báo chí. Các bài phê bình thường có xu hướng chung là ngắn gọn, dồn nén thông tin và ngôn ngữ súc tích. Các tòa soạn báo hiện nay không sử dụng những

bài phê bình dài, phân tích toàn diện một vấn đề hay một tác phẩm văn học nghệ thuật. Thay vào đó, họ cần những bài viết về một khía cạnh nổi bật của tác phẩm (đề tài nổi bật, cách sử dụng ngôn ngữ, thi pháp...), dễ gây ấn tượng và đáp ứng được tâm lí của độc giả hiện thời, trừ một vài tờ báo chuyên ngành. Tin sách, bài giới thiệu sách khoảng 300 từ, bài phê bình từ 500 đến vài nghìn từ. Đánh giá tác phẩm bằng cách lựa chọn những nội dung có tính điển hình của tác phẩm làm “điểm nhấn” của bài viết. Khi giới thiệu hay phê bình tác phẩm, một điều cần thiết là giới thiệu đầy đủ xuất xứ của tác phẩm đó.

Một bài báo hay vài bức ảnh được đăng với sinh viên là đáng quý, nhưng phải luôn có ý thức cùi thi học, dám dấn thân qua thử thách. Muốn theo được nghề báo thì mỗi sinh viên phải luôn thắp sáng trong lòng một tinh yêu cháy bỏng với nghề. Bởi với nghề báo, khi có sẵn niềm đam mê nghề nghiệp, chút năng khiếu, tài năng bẩm sinh và do rèn luyện, dù mài, siêng năng kiên trì tự học thì việc các cây viết cấp “nhà trường” làm ra tác phẩm không hề thua kém so với các cây viết “cô thụ” chỉ là vẫn đẽ sớm hay muộn. Đó sẽ là minh chứng cho sự quyết tâm và niềm đam mê yêu nghề của các em./.

TÀI LIỆU THAM KHẢO

- Vũ Quang Hào (2010), *Ngôn ngữ báo chí*, Nxb Thông tấn, H.
- Cao Hồng (2013), *Lý luận, phê bình văn học*. *Đổi mới và sáng tạo*, Nxb Hội nhà văn, H.
- Trần Quang (2007), *Các thể loại báo chí chính luận*, Nxb. Đại học Quốc gia Hà Nội, H.
- Nguyễn Thị Minh Thái (2005), *Phê bình văn học - nghệ thuật trên báo chí*, Nxb Đại học Quốc gia, H.

SUMMARY**CRITICISM OF LITERARY WORKS PRESS ARTS - SOME MEASURES TO CAPACITY OF ARTICLE NOTICE TO STUDENTS FOCUS**

Vi Thị Phương^{*}
College of Science – TNU

Journalism has eliminated the harsh rule: You can only prove itself by works and works of journalism itself only when labor is a serious, hard. The fact that the students have difficulty writing promptly since the seat amphitheater can meet professional requirements than the students lack of dynamism.

With the desire to transmit more flame working interest to students, and to contribute to improving the quality of articles of literary criticism in the media arts, this article refers to a number of measures for students when study this module at the University of Science, University of Thai Nguyen.

Key words: *Literary criticism, media, literature and art, writing, journalism.*

*Ngày nhận bài: 28/8/2015; Ngày phản biện: 25/10/2015; Ngày duyệt đăng: 31/3/2016
Phản biện khoa học: ThS. Đào Xuân Hưng – Báo Người Hà Nội*

^{*} Tel: 0912 716807, Email: phuongvi.mue@gmail.com